

„Prober se!“
„Ach modrá“
„Další...“
„fialová“
„...další otřes. Musíme pryč.“
„Zelená... ta zář... tak krásné.“
„Na nic. Soustřed' se.“
„Červená.“
„Ne, nech to!“
„Cesta pryč. *Auahagr*.“
„Ne. Zemřu tu. Měl jsem to vědět. Od začátku to byl nesmysl. Už od vyplutí.“

~

„Musíme je za každou cenu najít. Rada rozhodla, že popluješ na ostrov Faranga.“
„Provedu, inkvizitore Mendozo! Hned dám rozkaz, aby připravili loď.“
„Ne. V přístavu již čeká loď pirátů, ti zajistí, aby se výprava na ostrov dostala.“
„Piráti? Ale pane.“
„Ano, jen piráti ví, jak plout po moři. Naše lodě by neměly šanci.“
„Ale nelze jim věřit. Hned po vyplutí nás hodí přes palubu.“
„Ticho. Už je to zařízeno a dopraví vás tam.“
„Ano pane.“
„Po připlutí kontaktuješ ve městě místodržícího, který ti zajistí podporu.“
„Snad bude pane ochoten s inkvizicí spolupracovat.“
„To bude. To bude. A kdyby ne, dáš mu najevo, že skončí v bažině jako štvanec.“
„Ano pane.“
„Jo a zajdi za Silvou, má prý něco, co ti je pomůže najít.“
„Silvou? Dobrá, snad mi ukáže, co s tím.“
„Ne, pojedou i s Pantaleem s vámi. Jejich 'výzkum' prý může pomoci. A ty zajistíš, že se jim nic nestane.“
„Ale pane. V divočině? Vážně? Nepřežijí tam ani den...“
„Potřebujeme každou pomoc. Musí to zvládnout. A Carlosi. Nesmíš selhat a musíš to získat!“
„Ano pane.“

~

„Už zvedají kotvy! Jsi si vážně jistý, že chceš plout tady s těma?“
„No. Nikdo jiný nás tam nevezme.“
„Ale ten kapitán se mi vůbec nelíbí. Ten divný klobouk a vousy. Vypadá jak pirát! O ostatních ani nemluví.“
„To zvládneme. Jsou zkušení. Faranga volá! Bude to dobrodružství. A stejně nemáme na výběr.“
„Dobře. Snad to bude stát za to.“
„No jasně. Najdeme chrám, možná poklad.“
„Jen jestli to funguje.“
„Musí! Bude to pokrok. Přestav si ty možnosti! Budeme volní a bohatí.“
„Jo. Bohatí. Volní. Určitě. Ale proč to nemůžeme zkusit tady? Doma. V bezpečí. Tam budou obludy. Zase! A nemusíme mít takový štěstí, jak...“
„Tady to nejde. Skoro všude je láva.“
„Ale moře je hrozný. A chrámy jsou ještě horší. Uf. Je mi zle...“
„Bude to dobrý.“
„*Bleegh*.“
„Ty zvracíš? To si děláš sran...Uf. Uhní. *Bleegh*.“

~

„Ach. Modrá... fialová... krásné.“
„Prober se. Musíme pryč. A hlavně to vypnout!“
„Červená. Jít tam...“
„Ne, nedělej to!“
„Ne? Ano!“
„Ne! Zas omdlíš!“
„Větší síla. Pak jít.“
„Nejde to. Způsobí ti to zas jen hroznou bolest.“
„Třasotvor. Bolest? Vypnout. Ne! Najít cestu? Moje hlava.“
„Ano. Najdeme jinou cestu. A vypneš ten krám, co dělá ty otřesy!“
„Otřesy? Chvění zemí nebezpečný pod ní. Vypni to!“
„Já? Neumím to. To ty.“
„Já? Ano. Já to vymyslel. Godin to vyrobil. Já to zapnul. Godin to naučil. Krystal použil. Godin je chytřejší.“
„Ten tu není.“
„Kde je Godin?“
„V Calderě.“
„Caldera se třese. Tady se třesu. Kde jsem? V Calderě!“
„Ne. V chrámu. Hledali jsme ho pomocí toho krámu. Pamatuješ?“
„Chrám? Našel jsem ho! Jsem chytřejší než Godin! Ale proč je chrám v Calderě?“
„Není v Calderě! Je na ostrově Faganga. Ne Faranga. Nebo tak nějak.“
„Faranga. Hmm. Najdeme chrám. Proč jsem v něm?“
„Propadli jsme se, když ten krám způsobil zemětřesení.“
„Třasotvor funguje! Vidí pod zem. Našel jsem chrám. Jsem génius!“
„Jsi idiot. Způsobil zemětřesení. Kvůli tobě jsme tady!“
„Třesení? Ano. Musím použít silnější krystal. Vlny chvějí zemí. Ukážou, co je pod ní.“
„A je furt zapnutý a dělá další otřesy.“
„Vytáhni krystal. Bez něj nebudou vlny, žádné chvění.“
„Je za tou stěnou. Nedostanu se tam.“
„Červená... volní...“
„NÉ!“
„Auahagr.“
„Ah. Už ne. Tady ne.“

~

„Eleanor. Má Eleanor. Musíme to zvládnout. Vlny jsou větší. Bouře silnější. Ale musíme tam doplout.“
„Kapitáne, vidím pevninu. Na pravoboku.“
„Konečně. Jsou ty dvě suchozemský krysy ještě furt na palubě?“
„Jasně kapitáne. Tamhle. Zvrací.“
„Zase?“
„Ještě pořád.“
„Od vyplutí? Hnus!“
„Jo. Eh. Tak už tam nejsou.“
„A kde jsou?“
„Támhlé, čtvrt míle na pravoboku. Asi je smetla vlna.“
„Maru na to. Škoda. Zbytek zlata je fuč.“
„Zbyla tu po nich nějaká truhla a mapa s divnými znaky.“
„Dobrá. Tak to žádná škoda není. Mapa se znaky říkáš? Ukaž. C h r ó é né chráp, n, m chrám u, ne ne v, hmm, rozluštím to později. Teď musíme do přístavu.“
„A co ty suchozemský krysy?“
„To doplavou. Na břeh to mají kousek.“
„Ale to domluvený nebylo. Slovo piráta...“
„Nezaplatili, mají smůlu. Kurz severozápad!“

~

„Stráž! Stráž! Zatkněte ty piráty!“

„Ne ne. Zatkni je!“

„Co to? Kdo si myslíte, že jste, že tu chcete dávat rozkazy?“

„Jsem velitel Carlos a pověřil mě samotný inkvizitor Mendoza! Říkám, zatkněte je!“

„Jsou to zloději, jakože se Romanov jmenuju. Chtěli mi ukrást loď. Zatkni je!“

„Tak hele. Tady velí Don a ne nějaký Carlos, Mendoza nebo Romanov, o kterých ani nevím, co jsou zač.“

„Tak dost! Inkvizitor Mendoza má nejvyšší pravomoce a nikdo ho nebude zpochybňovat. A já jej zastupuji a naposledy říkám, zatkněte je!“

„A proč bych je měl zatýkat? Hmm. Chytrolíne.“

„Správně. Vymýšlí si a je drzej. Zatkni ho!“

„Nechali utopit dva členy mé expedice a ukradli truhlu se zlatem!“

„To není pravda! Spadli tam sami. A truhla...“

„Zloděj nebo pirát, nevím kdo je kdo. A dokud se to nevyjasní, tak vás zatknu všechny a truhla se zabavuje.“

„Ale...“

„Ale...“

„Chlapi, strčte je do majáku.“

„Ale tam se všichni nevlezou.“

„Já člověk bum bum. Vlezou všichni.“

„Ne Ukkosi. Ty vem truhlu a hlídej jí.“

„Ukkos hlídat truhla. Ukkos dobrá hlídač. Ukkos jít do skladu.“

„Zavři jen ty dva, ty hňupe! Ostatní pohlídáte ve městě. A běžte pro Dona, ať si to vyřeší.“

~

„Ach. Modrá fialová zelená...“

„Už zase. Jo. Září krásně.“

„VRRRRRR“

„Co, co to bylo?“

„Kručí mi...“

„PŘÍŠERA! PRÝČ!“

„...v břicho. Stůj, červená ne...“

„Auahagr.“

„Sám. Zase. Měl mě raději sežrat...“

~

„Gloglo už nemůžu.“

„Plav! Tam, tam je břeh. Zvládneme to.“

„Něco tam je. Něco velkého. Tam. Pod vo... *glgl*.“

„Nějaká obří... *glgl*.“

„AHRHR.“

„Má nás! ÁÁ“

„NÉ ÁÁ“

„Frrrfk.“

„Ááá.“

„Frrrfk.“

„Auu.“

„Jste živí?“

„Aueh.“

„Oh.“

„Tak jste ŽIVÍ? HALÓ.“

„Ah. Hlava.“

„Ou. Bolí všechno.“

„To chápu jako ano. Měli jste velký štěstí. Tento červ zdá se nemá lidi rád.“

„Če..červ?“

„Ště...štěstí?“

„Ano. Většinou žere lodě a lidi mu asi nechutnají. I tak vás mohl vyvrhnout kdekoliv a ne přímo na břehu.“

„Ahch...“

„Úch...“

„Ale no tak. Proberte se. Tady nejste v bezpečí. Sakra. Dobrá, rozdělám oheň.“

~

„Modrá. Fialová. Zelená. Zář.“
„Žádná cesta tu není. Mám hlad.“
„Červená?“
„To ne.“
„Myslím houby.“
„Radši ne. Budou jedit...“
„Chramst.“
„Nejez to!“
„Blegh. Auahagr.“
„Huh. Už nemůžu. My, neměli, neměli jsme mu jej vzít. A měli jsme počkat.“

~

„Hmm. Ještě jednou. Tuto část, s magickým krystalem jako zdrojem energie, chcete dát pod zem a vyvolat zemětřesení. To není moudré.“
„Ne. Jen mírné otřesy, aby vlny z nich prošly zemí. Ty projdou rychleji či pomaleji, podle toho, na co narazí.“
„A tato část pak zobrazí, co je pod zemí? Přes tuto runu iluze tanečnice? Jak?“
„No, upravili jsme jí, aby zobrazila zachycený obraz.“
„Co zachytí ten artefakt?“
„Tyto tyče, které rozmístíme po okolí, nasměrují vlny do artefaktu. Krystal v něm dokáže vlny zpracovat do obrazu, který se promítne přes runu. Tedy pokud projdou nějakou strukturou, jako je jeskyně či stavba, měli bychom vidět, jak vypadá.“
„No, zajímavé. A ten artefakt jste taky vyrobili?“
„Ehm. Jo. No. Ne. Našli jsme ho v jednom chrámu.“
„A jestli najdete nějaký chrám, co pak?“
„Jo. Co pak?“
„Jestli najdeme vchod, prozkoumáme ho.“
„To může být dost nebezpečné. Ale docela mě zajímá, jestli něco najdete. Mohl bych vám i pomoci. Našel jsem jednu velmi starou runu. Myslím, že kouzlo v ní otvírá nějaké magické dveře.“
„Nám je na nic, neumíme runy použít.“
„Chvilí počkejte, vyrobím vám pár svítek. Jen tak pro jistotu, kdyby jste vážně něco našli.“
„Tak jo, to by bylo skvělé. Pššt. Vidíš ten krystal? Je mnohem větší, než ten náš. Bude mít víc energie.“
„A co jako?“
„Mohli bychom ho vzít, když se nedívá.“
„Co? Proč? Ne. Uvidí tě.“
„Tiše.... Víc energie, větší otřesy, větší chrámy. Mám ho. Mizíme!“
„Ale... ale co ty svítky?“

~

„Takže samotný velitel Carlos. Hmm. Jaké to ‘štěstí’ mít inkvizici ve městě.“
„A vy jste Don Esteban? Zavřít velitele inkvizice do vězení, to bude mít ještě následky.“
„Och. Jistě. Zdejší strážci jsou svědomití, ale ne moc bystří. A moc návštěv z pevniny tu není. Ale čemu vděčíme za tuto ‘čest’, že k nám na ostrov připlula inkvizice?“
„Jsme zde na důležité tajné misi na záchranu světa. Jak jistě víte, svět je v plamenech a zde na ostrově...“
„Pak myslím, že by inkvizice měla být tam, kde svět ‘zachraňovala’ naposledy a kde nyní hoří a ne zde, kde se nic neděje.“
„To jistě. To rozebereme jindy, teď na to není čas. Musím najít výzkumníky z Caldery, kteří se asi...“
„Výzkumníky z Caldery? Mág Cyrus říkal, že pomohl nějakým cizincům, co se málem utopili.“
„Co? Takže jsou možná ještě živí. Kde přesně je potkal?“
„Na pláži. Nedaleko města. Ale prý odešli něco zkoumat do lesa pod klášterem.“
„V tom případě musíme ihned vyrazit za nimi. Rychle.“

~

„To bude ono.“
„Tudle? To těžko. To vypadá spíš na práci gnomů, až na ty kostry všude okolo. Nelíbí se mi to. Vypadneme.“
„Ne. Přesně u takových míst původní lidé dělali tajné rituály i s lidskými oběťmi. Podívej, je to v tom svitku.“
„A ty víš, co s tím?“
„No, musím to pořádně prostudovat, ale měli bychom použít tyto přísady, dát je asi sem. Pak zapálit tuto bylinku, nadýchat se dýmu a v transu odříkávat tyto slova.“
„A co se stane pak?“
„To nevím. Zkusíme to. GRU HALA TORKA...“
„vóóóó“
„Co? Co to bylo? Silvo nech toho!“
„VARAH PORK SA...“
„dóóóó“
„Země se chvěje. Přestaň!“
„DALA HATH RU.“
„vóóódóóó klap“
„Áu. Přejel mi mráz po... tam! Pohla se!“
„Kosti se hýbou.“
„UTÍKEJ!“

~

„ÁHRHR. Modrá... Krásné.“
„Neměli jsme to nikdy brát. Jestli to přežijeme, musíme to vrátit.“
„Mapa ztracená. Chrám ztracený. My ztracení.“
„Jo. Zůstala na té lodi.“
„Kapitán Steelbeard hodný. Hodný vrátí. My hodní. Volní.“
„Jo. Ten zrovna. Nejspíše je už na cestě tam, aby ho vyraboval.“
„Neví. Prokletý.“
„Jako my.“
„My hodní! Volní. Oko nevrátí. Vodní...“
„Další otřes. Drž se.“

~

„SEŽERE NÁS! ŘÍKAL JSEM TI, AŽ TO NEDĚLÁŠ!“
„Nedělám. Co budeme dělat?“
„JESTLI TO PŘEŽIJU, COKOLIV. BUDU TŘEBA ŠÍT. SLYŠÍŠ! Jo. Šítí, to je ono.“
„Ano. Rozumím. Šít, jako švadlena.“
„Furt lepší ŠVADLENA, než MRTVOLA!“
„STUJTE!“
„Velitel Carlos. Utíkej za ním. POMÓC!“
„Klid. Co se děje?“
„KO KO KOSTLIVEC! PRO PROBUDIL HO! H HONÍ NÁS!“
„Jaký kostlivec? Jak probudil?“
„Oltář. Silvo. Kouř. Rituál. Vóóó. Kostra klap!“
„Hmm. Měli by jste chlapi ty drogy omezit. Máte něco, co nám pomůže s hledáním? Silvo máš něco? Mluv!“
„Jmenuji se Fred.“
„Co to zase plácáš?“
„Mluvím k vám.“
„Ano? Máš něco?“
„Kosti ví, kosti znají. Kosti najdou.“
„Beru zpět. Musíš s těmi drogy přestat okamžitě!“
„Silvo. Prober se. Vzpa... KO KOSTLIVEC! Veliteli. Za tebou!“
„Vážně. Chlapi zničte ho!“
„Ne. Neničit. Jsem Fred. Mluvím přes maso. Vy jít za kostmi, ukážou cestu.“
„Myslím veliteli, myslím že ten kostlivec mluví skrz Silvu.“
„To mi došlo, idiote. Otázka je proč a co je zač. Ale jestli nám ukáže cestu, tak tak jdeme za ním!“

~

„Další...“
„Hmm, slyším koko. Dobré...“
„Je mnohem silnější. Drž se. Celý chrám se třese.“
„... slabé. Pečené...“
„Něco se děje. Hýbe se. Bacha PADÁ TO!“
„...ne ne. Nehýbá. Pečené voní. Krásné.“

~

„Ko ko ko...“
„Odstup temná bestie! Tvé zlé pohledy mě nezastraší.“
„...kokoko...“
„Mám ohnivý krystal, varuji tě. Tvé činy mě nezastaví!“
„...kokokodák, kokokodák.“
„Řeklo sis o to, temné stvoření a už tě nespasí ani koko... ko KOSTLIVEC! Shoř stvůro.“
„*Pfůůůf prask prask.*“
„NÉÉ, FRED. Fred. Proč? *Ach.* Točí, vše se točí. *Ahhr.*“
„Ko ko ko...“
„A ty taky!“
„*Pfůůůf.*“
„Koko kváákpíp. “
„Ty. Tys ho zabil!“
„Varoval jsem ho, ať sem neleze a neničí stopy.“
„A tak si jej upálil?“
„Ano. Do křupava. Bude večere.“
„Co? Chceš jej sníst?“
„Nó ano.“
„Fuj. Jak zvrácené.“
„Co? V klášteře je jíme všichni.“
„U Mendozi. V klášteře jsou kanibalové.“
„Co? Kanibalové? Ehm. Jasně. Slyšel jsem, že inkvizici vede šílenec. Asi již zešílelo i nižší velení, hmm.“
„Za to tě poprava nemine. Vražda neprojde ani mágům.“
„Jaká vražda? Je to kuře!“
„Kuře? Aha. Chápu. Budeme muset tu trávu zakázat, lidé z ní úplně blbnou. Byl to Silvo. Vědec z Caldery.“
„Vědec z Caldery? Hmm. Magie transformace. Ne. Nesmysl. Jsou to zloději. Ale já je najdu.“
„Veliteli, zničil Freda! Tamhle. Je z něj popel.“
„Freda? Tak to je už nenajdeme.“
„Jakého zas Freda? Před chvílí to byl Silvo. Za chvíli budete tvrdit, že jsem zničil celou Calderu.“
„Náš kostlivec...“
„Nemrtví? Ano. Nějaký mě napadl.“
„Pomáhal nám. Oživil ho Silvo!“
„To kuře? To těžko.“
„Ne Silvo! Leží tam.“
„Co? Kde? Hmm. Člověk. Zajímavé. Je živý, ale jeho mysl je uvězněná zvláštní magií, hmm...“
„To ta síla, co se uvolnila z toho oltáře. Chudák Silvo.“
„Oltář? Á. Magie původních lidí. S tou by jste si neměli zahrávat. Zkusím jí uvolnit.“
„vóóóóóóó *BRRPRRRRR*“
„CO SE TO DĚJE?“
„ZEMĚTŘESENÍ“
„*HUUGRKR*“
„CO JSI UDĚLAL?“
„NIC. TA SÍLA V NĚM. UVOLNIL... CHRÁM. VYNOŘUJE SE.“
„*BRRDRR CINK*“
„To, to není možný. Tam je vstup.“
„Vynález těch zlodějů a můj krystal. Konečně. Můžu se vrátit.“
„Okulár. Mám ho. Budou uvnitř, ale je tu bariéra.“
„Ustup. Zkusím jí odstranit.“

~

„Bílá.“
„Au.“
„Žlutá.“
„Ta zář.“
„Krásné.“
„Nic nevidím.“
„Kuře. Koko.“
„Nech toho, mám hlad.“
„Pečený.“
„Snědl bych ho i SYROVÝ. *Mlask.* Maso. *Áhr.* PŘESTAŇ!“
„Kuře. Ticho. Hlasy. Šeptem křičí. Voní.“
„Musím jíst. JÍST. ČERVENÁ. *AUAHAGR.*“
„Červená ne. Volní.“

~

„Tam je tělo. “
„Kde je ten druhý? Tam. Něco tam je!“
„Fred není.“
„Kde?“
„Je to černé. Bílé...“
„Maso.“
„Bílé oči. Září! Pařát. *Áu.*“
„Je to moc rychlý.“
„Zuby. *Áu, ÁU.* Zabte to! *ÁÁ.*“
„Červená voní.“
„DOSTALO HO TO!“
„Teplá lepší.“
„KDE JE?“
„*AUAHAGR.*“
„TAM. POZOR. SHOŘ! *Pfůůůf.*“
„*ÁÁRÁ.*“
„Dostal to.“
„Doraž to! Rychle.“
„Ššš *bum.* *ÁHR.*“
„*Uf.* Snad už to chcíplo.“
„Co, co to bylo?“
„Haris je mrtvý. Chudák, skoro mu to ukouslo hlavu.“
„Tento to má již také za sebou.“
„Je to jeden z vědců. Zabila ho ta potvora.“
„Je mrtvý už dlouho. Zřejmě dopadl na hlavu a byl hned mrtvý.“
„Chudák.“
„Měl štěstí. Ten druhý dopadl hůř.“
„Štěstí? Kde je ten druhý? Ta stvůra jej sežrala?“
„Ne. On je ta stvůra.“
„Ale, ale to není možný.“
„Při pádu si jistě zlomil všechny kosti v těle, ale pád přežil. Energie, co vyzařují ty zářivé krystaly, jej udržela naživu, ale také jej změnila. Současně léčila a ničila jeho tělo. Kostí mu sice srostly, ale celé jeho tělo se přitom pokroutilo a zdeformovalo. Toxiny z hub, hnijící maso z jeho přítele, kterého ohlodal až na kost a samota, vše ještě zhoršily. Musel nesmírně trpět.“
„Strašné.“
„Musel z toho šílet. Jistě by zapadl k inkvizici.“
„Takže jsme je našli oba. No, alespoň mám pro Mendozu ten okulár.“

~

„*AU.* Moje hlava. Frede? Je pryč. Pryč. Volný.“
„*Silvo.* Ty žiješ.“
„Musíme odvést ten oltář do Caldery.“
„Ale málem jsi umřel. To to chceš zkoušet znovu?“
„Ne. Ano. Ale musí mi někdo nejdřív ukázat jak. Ale ta síla, prostě jí musím zkoumat.“